

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

12. Dies Decemb. Filius Dei non se exinanivit, amittens quod erat; sed accipiens, quod non erat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Per Christum enim successit nostræ miseriæ summa felicitas : ignominia gloria, paupertati opulentia, calamitati beatitudo, exitio salus. Nec fortassis unquam tam altè fuisset erecti, nisi priùs tam miserè fuisset prostrati. O felix casus, quem talis sequitur status! ut eum nanciscaris, ne doleas hîc te dolenda pati, cui aliquando dabitur Deo frui? Hoc non tam dicit, quàm prædicit Vates :

Hic homo torquetur, ne perpetuò crucietur.

12. DIES DECEMB.

Filius Dei non se exinanivit, amittens quod erat; sed accipiens, quod non erat. *S. Augustinus tractat. 17. in Joan.*

Christus, Deus
& homo.

I, **F**ilius Dei, cum, quod erat, non amiserit, hoc est, naturam Dei; sed quod non erat, acceperit, hoc est, naturam hominis: liquet Christum simul fuisse Filium & Dei ante tempora, & hominis in tempore. Hujus rei veritatem probabunt SS. Patres, quorum testimonia, veritatis sunt oracula. Primus sit, cui debemus primum Ecclesiæ Doctorem, Augustinum, inquam, D. Ambrosius. (a) *Legimus Primogenitum Filium, legimus Unigenitum; Primogenitum, quia nemo ante ipsum; Unigenitum, quia nemo post ipsum.* (b) Et alibi. *In ipsa natura humana affectione Majestatem licet spectare Divinam; fatigatur ex itinere Jesus, ut fatigatos reficiat; Petit bibere, sicientibus potum spirituales daturus; Esurit, cibum salutis esurientibus traditurus; Moritur, vivificaturus; sepelitur, resurrecturus; tremendo pendet in ligno confirmaturus*

Pars III.

R r r

tre-

(a) L. I. de fide c. 6. (b) Ibid. l. 5. c. 1.

trementes : coelum caligine obducit, ut illuminet : terras tremefacit, ut solidet : Maria conturbat, ut mitiget, reserat tumulos mortuorum, ut ostendat domicilia esse vivorum. Creatur ex Virgine, ut ex Deo natus esse credatur : nescire se simulat, ut scire faciat nescientes. Item Eusebius Gallicanus : (a) Similis mihi aequalitate substantiae, vel naturae, sed Innocentiae, ac Justitiae paritate dissimilis : ut de meo haberet, unde pro me solveret, & de suo, unde penitus in nullo debitor appareret. De meo ergo habuit unde crucifigeretur : & de suo, unde conglorificaretur : de meo, unde caderet, de suo, unde resurgeret : de nostro itaque dedit peccati hostiam, de suo, indulgentiam tribuit gratiam.

II. Sed ut fusiùs ita & elegantius idem Auctor alio loco : (b) Parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis. Hoc loco Propheticus sermo, Dei, & Hominis invenitur expressisse naturam. Utramque enim fides Catholica praedicat, & credit : Nam si hominem tantum dixeris Christum, negas potentiam, quã creatus es : si Deum tantum dixeris Christum : negas Misericordiam, quã sanatus es. Quid ergo ? Parvulus natus est nobis, & Filius datus est nobis. Natus est nobis, qui sibi erat : datus est ergo ex Divinitate, natus ex Virgine. Natus, qui sentiret occasum : datus, qui nesciret exordium. Natus, qui & Matre esset junior : datus, quo nec Pater esset antiquior. Natus, qui moreretur : datus, ex quo vita nasceretur. Ac sic, qui erat, datus est, qui non erat, natus est. Illic dominatur, hic humiliatur : sibi regnat, & mihi militat. Et paulò post : (c) Christus inseparabilis cum Patre substantiae, & ad terrena descendit, & caelestia non reliquit, & hic adsuit,

(a) Hom. 6. de Pasch. 1. (b) Hom. 6. de Nativit. 1. 9. 6. (c) Psal. 18. 6.

& illic non defuit. Nam sicut dicit Propheta : A summo calo egressio ejus, describitur quidem eundi, & redimendi velocitas, sed discursum nescit Immensitas, quia Deus ubique totus est. Accedere ad nos Misericordia potuit : recedere à se plenitudo non potuit. Qui enim excelsit omnia, quò recedit ? Ac sic Unigenitus à Patre missus, non amissus est. Et ideo dixit Propheta : (a) Erutavit cor meum, verbum bonum. Sicut enim ex usu prolatum hominis verbum : ita ad audientem à loquente transfertur, ut tamen in eo, de quo progreditur, corde teneatur, sicut sermo, quem loqueris, & à te exiit, & tecum est, novo, & stupendo genere & transit, & remanet, transfunditur, nec elabatur, & quò dirigitur, pervenit, & unde emittitur, non recedit. Ita & Dominus Noster Jesus Christus, qui in principio erat Verbum : Deus apud Deum, ad nos prodiit, à Patre non exiit : illic adstitit, huc processit : ad nostra descendens, in suis remansit : sicut ad sua regrediens, nobiscum remansit. Et ad nos igitur Verbum incomprehensibile percurrit, & à Patris pectore non recessit.

III. Eadem est mens, licet alia verba S. Procli :

(b) Venit ad salvandum, sed & pati illum oportuit. At quomodo utraque hac fieri potuerunt ? Homo purus salvare non poterat : Deus solus pati nequibat. Quid igitur ? iste Emanuel Deus, factus est homo ; & id quidem quoderat, salvavit : quid verò factum est, subiit passiones. Idem erat in sinu Patris, & in utero Virginis. Idem detinebatur inter Matris brachia, & ferebatur super pennas ventorum. Idem ab Angelis adorabatur, & cum Publicanis mensa accumbat. Vix Cherubim aspicere

R r r 2

audebant,

(a) Psal. 44. 1. (b) Hom. de Nat. Dom.

audebant, & Pilatus interrogabat. Servus colaphis cadebatur, & ipsa creatura horrebat. Crucifigebatur, & thronus gloriae non deserebatur. In sepulchro claudebatur, & calum, uti pellem extendebat. Inter mortuos reputabatur, & infernum despoliabat. Hic, ut deceptor calumniis afficiebatur, ibi, ut sanctus glorificabatur. Ob signo haec omnia effato S. Augustini. (a) Christus factus est homo, qui erat Deus: accipiendo, quod non erat, non amittendo, quod erat. Ita factus est Homo - Deus. Erigat te Christus per id, quod homo est: ducat te per id, quod Deus, & homo est, perducatur ad id, quod Deus est. Tu esto humanus erga Hominem, Divinus erga Deum, & eris acceptus Homini - Deo. Nimis quam luculentè, tum suam Humanitate, tum Divinitate (ut claudam usitato pensato.)

Christus monstravit, quantum te semper amavit.

13. DIES DECEMBRIS.

Puderet te fortassè imitari humilem hominem; saltem imitare humilem Deum. S. August. tract. 25. in Joan.

Christi I. **T**Otis, velut in circo, viribus inter se certarunt, hinc hominis superbi miseria: indè humilis Dei Misericordia. Sed non æquo Marte: nam dum humilis Deus deprefit hominis superbiam, sustulit & miseriam: ut jam miserum esse, non sit Dei cogentis, sed hominis volentis: Enimverò. (b) *Quae superbia sanari potest, si humilitate Filii Dei non sanetur? Ait Augustinus: Puderet fortassè imitari humilem hominem, saltem imitare humilem Deum.*

Quid

(a) Tract. 23. in Joan. (b) De Agon. Christi c. 11.